

Oponentský posudek diplomové práce Dany Jaré
Mýtus o Antigoně v československém dramatu 2. poloviny 20. století

Ve své práci se autorka zaměřila na rozbor her, napsaných v českých zemích ve druhé polovině dvacátého století a námětově těžících z antického antigonského mýtu, konkrétně na dramata Petra Karvaše *Antigona a ti druzí* (1961), Milana Uhdeho *Děvka z města Théby* (1964), Vojtěcha Trapla *Antigona: Co je Ananké?* (1970), Přemysla Ruta *Polygoné* (1989) a Romana Sikory *Smetení Antigony* (1998).

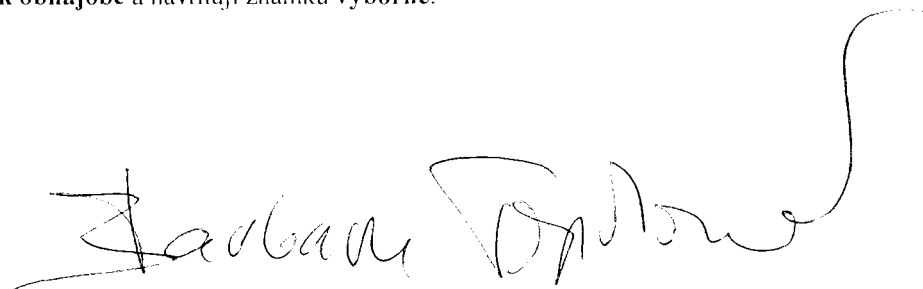
Všech pět textů analyzuje na pozadí Sofoklovy tragédie, rsp. zasazuje je do kontextu původního antického mýtu, jehož význam a interpretace poučeně shrnuje v první části práce. Stopuje mnohdy komplikované a vrstevnaté mezitextové navazování a zejména hledá motivické, fabulační a figurální paralely a pokouší se určit jejich míru.

Na základě těchto svých analýz jednotlivých her pak sleduje a v hlavních rysech postihuje posun smyslu v jiný, někdy i protichůdný, k němuž v moderních parafrázích mytického vzorce dochází. Sledovaným textům je dle autorky společné úsilí vyslovit se patrným variováním mytické látky k soudobým společenským a politickým problémům. Důsledkem takovéto aktualizace je ulpění v časoprostoru jejich vzniku, dané politizací a ideologizací původního příběhu.

Jakkoliv by s některými dílčími tvrzeními bylo možné (donekonečna) polemizovat (např. „pravda mýtu je relativní“, s. 49) a jiné by bylo záhodno poopravit (např. „panenská hrdinka typu biblické Evy či Máří Magdalény“, s. 46), prokázala diplomantka v kompozičně i jazykově zvládnuté práci schopnost soustředěně analyzovat, komparovat a interpretovat dramatické texty i vyvozovat samostatné závěry.

Práce má uspokojivě řešeny všechny požadované formální náležitosti, zejména odkazy na citace a seznam literatury.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku výborně.



PhDr. Barbara Topolová, PhD.